

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Jany Henčekovej, PhD. v právnej veci navrhovateľky **D. J.**, proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni, ústrediu**, Ul. 29. augusta 8, Bratislava **o výšku invalidného dôchodku**, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 18. novembra 2009, č.k. 6Sd 28/09-30, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 18. novembra 2009, č.k. 6Sd 28/09-30, **potvrďuje**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom z 18. novembra 2009, č.k. 6Sd 28/09-30, potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo X. zo dňa 24. februára 2009, ktorým odporkyňa podľa § 70 ods. 1 a § 82 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) od 20. novembra 2008 priznala navrhovateľke invalidný dôchodok v sume 9 378 Sk mesačne s tým, že podľa § 293ar ods. 1 uvedeného zákona v znení zákona č. 659/2007

Z. z. jej k 1. januáru 2009 patrí invalidný dôchodok v sume 311,30 € mesačne a súčasne invalidný dôchodok navrhovateľky zvýšila od 1. januára 2009 podľa § 82 ods. 2 zákona o sociálnom poistení na sumu 333,00 € mesačne.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd mal za preukázané, že doba štúdia navrhovateľky, hodnotená ako doba dôchodkového poistenia podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004, netrvala v kalendárnom roku 1995 celý kalendárny rok a preto nebolo možné kalendárny rok 1995 vylúčiť z rozhodujúceho obdobia na určenie priemerného osobného mzdového bodu. Dospel k záveru, že odporkyňa postupovala v súlade so zákonom, keď osobný mzdový bod za kalendárny rok 1995 určila podľa zásad uvedených v ustanovení § 255 ods. 3 veta tretia zákona č. 461/2003 Z. z.

Rozsudok krajského súdu napadla včas podaným odvolaním navrhovateľka, namietajúc jeho nesprávny právny názor. Počas celého kalendárneho roka 1995 bola študentkou strednej všeobecno vzdelávacej školy, a to I. ročníka do 31. augusta 1995 a II. ročníka od 1. septembra 1995 s tým rozdielom, že štúdium I. ročníka spadá do obdobia povinnej školskej dochádzky a v uvedenom období nemohla získať žiadnu dobu zamestnania. Nemohla preto v kalendárnom roku 1995 získať vyšší osobný mzdový bod. Poukázala na skutočnosť, že zákon o sociálnom poistení, účinný od 1. januára 2004, neobsahuje ustanovenia, ktoré by na účely výpočtu sumy dôchodkovej dávky výslovne upravovali spôsob hodnotenia kalendárneho roka, v ktorom poistenec prvýkrát získal obdobie hodnotiteľné ako doba zamestnania tak, ako to upravovali právne predpisy účinné pred 1. januárom 2004. Postup odporkyne považovala za porušenie zákazu diskriminácie podľa čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Krajský súd na túto skutočnosť neprihliadal. Z toho dôvodu žiadala rozsudok krajského súdu zmeniť, rozhodnutie odporkyne zrušiť a vec vrátiť odporkyňi na ďalšie konanie s právnym názorom, podľa ktorého kalendárny rok 1995 nepatrí do rozhodujúceho obdobia na určenie priemerného osobného mzdového bodu navrhovateľky.

Odporkyňa nepovažovala odvolanie navrhovateľky za opodstatnené s poukazom na znenie ustanovení § 63 ods. 7 a 8 a § 255 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne o priznaní invalidného dôchodku.

Z dávkových spisov odporkyne mal odvolací súd za preukázané, že navrhovateľka bola dňom 20. novembra 2008 uznaná invalidnou podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení. Rozhodnutím odporkyne zo dňa 24. februára 2009 jej bol od 20. novembra 2008 priznaný invalidný dôchodok. Na účely určenia sumy invalidného dôchodku bol priemerný osobný mzdový bod určený ako podiel úhrnu osobných bodov za jednotlivé kalendárne roky rozhodujúceho obdobia kalendárnych rokov 1995 až 2007. Do rozhodujúceho obdobia neboli podľa § 255 ods. 3 zákona o sociálnom poistení zahrnuté kalendárne roky 1996 a 1997, počas ktorých navrhovateľka získala po 365 dní doby štúdia.

Podľa § 63 ods. 7 a 8 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení účinnom do 31. decembra 2008 rozhodujúce obdobie na zistenie priemerného osobného mzdového bodu sú kalendárne roky pred rokom, v ktorom boli splnené podmienky nároku na dôchodkovú dávku, s výnimkou kalendárnych rokov pred 1. januárom 1994, ak tento zákon neustanovuje inak. Ak v rozhodujúcom období určenom podľa odseku 7 nie je najmenej desať kalendárnych rokov, za ktoré možno určiť osobné mzdové body, alebo je v ňom obdobie, za ktoré patrí osobný mzdový bod podľa § 255 ods. 3 prvej vety, predlžuje sa rozhodujúce obdobie pred rok 1994 postupne tak, aby v ňom bolo desať kalendárnych rokov, za ktoré možno určiť osobné mzdové body bez zohľadnenia obdobia, za ktoré patrí osobný mzdový bod podľa § 255 ods. 3 prvej vety. Ak poistenec ani po tomto predĺžení nemá desať kalendárnych rokov, za ktoré možno určiť osobné mzdové body bez zohľadnenia obdobia, za ktoré patrí osobný mzdový bod podľa § 255 ods. 3 prvej vety, zisťuje sa priemerný osobný mzdový bod z tohto nižšieho počtu kalendárnych rokov bez zohľadnenia obdobia, za ktoré patrí osobný mzdový bod podľa § 255 ods. 3 prvej vety. Na určenie priemerného osobného mzdového bodu podľa odseku 1 sa z obdobia dôchodkového

poistenia v rozhodujúcom období vylučuje obdobie, za ktoré patrí osobný mzdový bod podľa § 255 ods. 3 prvej vety.

Podľa § 255 ods. 1 veta prvá zákona o sociálnom poistení *za obdobie dôchodkového poistenia sa považuje aj zamestnanie a náhradná doba získané pred 1. januárom 2004 podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004, ak tento zákon neustanovuje inak.*

Podľa § 255 ods. 3 zákona o sociálnom poistení za náhradnú dobu, dobu štúdia a dobu výkonu civilnej služby, **ktoré sa hodnotia ako doba zamestnania získané podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004** a ktoré trvali celý kalendárny rok, patrí osobný mzdový bod vo výške 0, 3, 0, 6 v prípade materskej dovolenky. Ak sa kryjú tieto doby navzájom, patrí osobný mzdový bod vo výške 0, 3, 0, 6 v prípade materskej dovolenky len raz. **Ak tieto doby trvali len časť kalendárneho roka, osobný mzdový bod sa určí ako súčin pomernej časti osobného mzdového bodu a počtu dní týchto dôb.** Pomerná časť osobného mzdového bodu je podiel osobného mzdového bodu patriaceho za tieto doby, ktoré trvali celý kalendárny rok, a počtu dní kalendárneho roka, v ktorom sa tieto doby získali. Pomerná časť osobného mzdového bodu sa zaokrúhľuje na štyri desatinné miesta nahor.

Podľa § 6 ods. 1 písm. a/ zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení účinnom do 31. decembra 2000 na dôchodkovom zabezpečení sú zúčastnení *zamestnanci zúčastnení na nemocenskom poistení.*

Zamestnancom, zúčastneným na nemocenskom poistení sa podľa § 2 písm. d/ zákona č. 54/1956 Zb. o nemocenskom poistení v znení neskorších predpisov v spojení s § 47 ods. 1 vyhlášky Ústrednej rady odborov č. 165/1979 Zb. v znení účinnom do 31.12.2003 rozumie aj žiak strednej školy, najskoršie však po ukončení povinnej školskej dochádzky.

Podľa § 34 ods. 3 zákona č. 29/1984 Zb. o sústave základných a stredných škôl (Školský zákon) v znení účinnom do 31. decembra 1997 povinná školská dochádzka je deväťročná a trvá najdlhšie do skončenia školského roka, v ktorom žiak **dovršil 15 rokov veku.**

Podľa § 38 ods. 1 zák.č. 29/1984 Zb. školský rok sa začína 1. septembrom bežného roka a končí sa 31. augustom nasledujúceho roka.

Účasť navrhovateľky na dôchodkovom zabezpečení (poistení) vznikla až po skončení školského roka 1994/1995, teda dňom 1. septembra 1995.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd nepovažoval za dôvodnú námietku navrhovateľky, že z rozhodujúceho obdobia mal byť vylúčený aj kalendárny rok 1995. Dôchodkovo poistená bola od 1. septembra 1995 a z toho dôvodu odporkyňa zahrnula kalendárny rok 1995 do rozhodujúceho obdobia na zistenie priemerného osobného mzdového bodu v súlade so zákonom. V prípade navrhovateľky nebolo postupované inak ako u iných poistencov, ktorým vznikol nárok na invalidný dôchodok podľa zákona o sociálnom poistení a preto námietku o jej diskriminácii odvolací súd nepovažoval za dôvodnú.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Účastníkom konania odvolací súd nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, keďže navrhovateľka v odvolacom konaní nebola úspešná a odporkyňa žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. októbra 2010

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Anna Koláriková